

Oppositiemerk of -teken: nationaal woordmerk „FLEX” voor waren van de klassen 3 en 34

Beslissing van de oppositieafdeling: volledige toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 15 en 43, lid 2, van verordening nr. 40/94 van de Raad doordat het door Revlon (Suisse) S.A. overgelegde bewijsmateriaal niet kan worden beschouwd als rechtsgeldig bewijs van het normale gebruik van het woordmerk „FLEX” gedurende de relevante periode, noch in het Verenigd Koninkrijk noch in Frankrijk.

Schending van artikel 8, lid 1, sub b, van de verordening, aangezien de conflicterende merken niet overeenstemmen en er dus geen verwarringsgevaar is.

Beroep ingesteld op 30 december 2005 — Toyota Koki Kabushiki Kaisha tegen BHIM

(Zaak T-462/05)

(2006/C 74/51)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Toyota Koki Kabushiki Kaisha (Aichi-Ken, Japan) (vertegenwoordiger: J. F. Wachinger, advocaat)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies van verzoekster

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 14 september 2005 in zaak R 1157/2004-1 te vernietigen en de inschrijving toe te staan van het woordmerk „IFS” (aanvraagnr. 003157492) voor de waren „stuurinrichting en stuurbeheersing, beide voor voertuigen, en onderdelen daarvan, met uitzondering van onafhankelijke voorwielophanging” van internationale klasse 12 in de zin van de Overeenkomst van Nice betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken,
- of, subsidiair, de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

van 14 september 2005 in zaak R 1157/2004-1 te vernietigen en de zaak terug te wijzen naar de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt voor heroverweging en voor het geven van een nieuwe beslissing,

— verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „IFS” voor waren van klasse 12 — aanvraagnr. 3 157 492

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag voor alle opgegeven waren

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 40/94 van de Raad, onder meer door een onjuiste definitie van het relevante publiek en een onjuiste aanneming van beschrijvende betekenis.

Beroep ingesteld op 12 januari 2006 — Republiek Polen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-4/06)

(2006/C 74/52)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekster: Republiek Polen (vertegenwoordiger: Jarosław Pietras, gemachtigde)

Verweerder: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- nietigverklaring van artikel 2 van verordening (EG) nr. 1686/2005 van de Commissie van 14 oktober 2005 tot vaststelling van de bedragen van de productieheffingen en de coëfficiënt voor de aanvullende heffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 2004/2005 (PB L 271, van 15.10.2005, blz. 12);
- verwijzing van Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van artikel 2 van verordening nr. 1686/2005, waarbij overeenkomstig artikel 16 van verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad de bedragen van de productieheffingen en de coëfficiënt voor de aanvullende heffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 2004/2005 zijn vastgesteld om het ongedekte gedeelte van het totale verlies te dekken⁽¹⁾. Het bestreden artikel van de verordening stelt voor de staten die reeds vóór 1 mei 2004 lid van de Gemeenschap waren, en de „nieuwe” lidstaten een verschillende coëfficiënt van de aanvullende heffing vast.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan:

- onbevoegdheid van de Commissie en schending van artikel 16 van verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad, dat volgens verzoekster de Commissie enkel machtigt tot vaststelling van een enkele coëfficiënt van eenzelfde niveau voor de gehele Gemeenschap, wat de verschillende taalversies van de bepalingen van de verordening bevestigen, die in dat opzicht ondubbelzinnig en overeenstemmend zijn. Bovendien stelt verzoekster dat de beginselen van de gemeenschappelijke marktordening in de sector suiker niet alleen een afwijking van de formulering van de bepalingen van verordening nr. 1260/2001 niet kunnen rechtvaardigen, maar deze ook uitsluiten;
- schending van het beginsel van de onmiddellijke en volledige overname van het acquis communautaire door de nieuwe lidstaten; volgens verzoekster vormt de verschillende coëfficiënt van de aanvullende heffing in werkelijkheid een overgangsmaatregel die geen basis vindt in de Toetredingsakte en de op grond daarvan vastgestelde handelingen. Verzoekster beroept zich in dit verband op artikel 2 van de Toetredingsakte die de basis vormt voor de overname door de Republiek Polen van alle uit het lidmaatschap voortvloeiende rechten en verplichtingen, wat volgens verzoekster betekent dat ook het recht op het gebruik van het teveel betaalde en de verplichting tot dekking van de verliezen op de suikermarkt die in de voorgaande verkoopseizoenen zijn ontstaan, zijn overgenomen;
- schending van het discriminatieverbod; verzoekster verwijt de Commissie dat de datum van toetreding van de lidstaten tot de Europese Unie het enige criterium voor de verschillende coëfficiënt in de bestreden verordening is. Volgens verzoekster werd de consequentie van de toetreding uitputtend geregeld in de Toetredingsakte en de op grond daarvan vastgestelde handelingen en kan de datum van de uitbreiding van de Europese Unie geen objectief criterium vormen dat het verschil zou kunnen rechtvaardigen;
- schending van het solidariteitsbeginsel; volgens verzoekster betekent de verschillende coëfficiënt voor de afzonderlijke lidstaten een arbitraire, onevenredige en niet-solidaire verdeling van de financiële kosten van de suikermarkt;
- ontoereikende motivering van de bestreden maatregel omdat de Commissie niet heeft gewezen op de omstandig-

heden die de verschillende coëfficiënt zouden motiveren en ook niet op de doelstellingen die dat verschil zou moeten dienen;

- schending van een wezenlijk procedurevereiste, omdat verordening nr. 1686/2005 in strijd met artikel 3 van het reglement van orde van het beheerscomité voor suiker en artikel 3 van verordening nr. 1 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap⁽²⁾ is vastgesteld; de Europese Commissie heeft namelijk, aldus verzoekster, tijdens de „comitologie”procedure niet de Poolse taalversie van het ontwerp van de bestreden maatregel voorgelegd. Verzoekster stelt dat de inbreuk bijzonder ernstig is, aangezien deze betrekking heeft op een ontwerp van een rechtshandeling en een uiting is van een vaste praktijk van de Europese Commissie in het kader van het beheerscomité voor suiker.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker (PB L 178, van 30.6.2001, blz. 1)

⁽²⁾ PB 17, van 6.10.1958, blz. 385, zoals gewijzigd.

Beroep ingesteld op 9 januari 2006 — Denemarken tegen Commissie

(Zaak T-5/06)

(2006/C 74/53)

Procestaal: Deens

Partijen

Verzoeker: Koninkrijk Denemarken (Kopenhagen, Denemarken)
(vertegenwoordiger: J Molde, gemachtigde)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker

- beschikking 2005/717 van de Commissie van 13 oktober 2005 tot wijziging, met het oog op aanpassing aan de technische vooruitgang, van de bijlage bij richtlijn 2002/95/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende beperking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur⁽¹⁾, nietig te verklaren wat punt 1 en punt 2 van de bijlage inzake decabDE in polymeertoepassingen betreft;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.